

Mill. Kr. paa §§ 1—7, altsaa de løbende Indtægter, deraf paa § 5; den egentlige Skatteparagraf, en Indtægt af 227,2 Mill. Kr., saa jeg kan se bort fra det øvrige, alle ærede Medlemmer ved, hvor forsvindende det øvrige Beløb er, og af hvilke Kilder det kommer. Men af disse 227 Mill. Kr.s Indtægt hidrørte de 122,1 Mill. Kr. fra de direkte Afgifter, Indtægten af Ejendoms-skylden var 6 Millioner, af Indkomst- og Formueskatten 38,6, af den overordentlige Formue- og Indkomstskat 69,6, af Arveafgiften 5,9, tilsammen 122,1. Noget saadant vilde man ikke have tænkt sig for faa Aar siden, at der skulde være et saadant Forhold imellem direkte og indirekte Afgifter her i Landet, at de direkte Afgifter beløb sig til et højere Beløb end de indirekte. Det maa ogsaa for mig være af nogen Betydning, naar jeg vover at foreslaa den høje Rigsdag, som ellers kun delvis er stemt for indirekte Afgifter, at der nu tages noget ad den Vej. Gaar vi til indeværende Finansaar, som jeg ganske vist ikke kan kendé i Enkelt-hederne, kan jeg forsikre de ærede Medlemmer, at det Tal, jeg nævnedé, vil blive betydelig overskredet, og at Forholdet imellem direkte og indirekte Afgifter vil være, at Indtægterne i endnu langt stærkere Grad vil flyde af direkte Skatteklider end af indirekte. Jeg haaber, dette vil noget berolige de ærede Medlemmer.

Jeg vil sige med det samme til det ærede Medlem fra Næstved, at han tager fejl, naar han tror, at det ærede Medlem fra Æbeltoft paa nogen Vis, i nogen Grad, nogen Dag eller noget Minut har været med til at forhandle om de af mig fremsatte, nu foreliggende Skattelovforslag. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Æbeltoft vil bekræfte det. (*N. Neergaard*: Ja!). Jeg beklager for Resten, at det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke en Gang imellem, en Gang om Ugen er Finansminister. Det vilde sikkert forandre i meget hans Syn paa de Skattelovforslag, som jeg har haft den Ære at fremsætte. Det ærede Medlem har mærkværdig nok meget lidt Fantasi. Han kan aldeles ikke, skønt han har været Finansminister, sætte sig ind i, hvorledes en Finansminister maa ræsonnere. Jeg kan derimod godt sætte mig ind i, hvorledes en Ordfører for en velvillig Opposition — mere eller mindre velvillig, efter som Dagen og Tiden er — maa ræsonnere. Hvis det ærede Medlem nu kunde fordoble sig selv og paa een Gang tænke som Finansminister og som Ordfører, vilde han noget forandre sin

Stilling overfor visse Poster. Jeg maa sige til det ærede Medlem fra Næstved: Nej, jeg har ikke kunnet regne paa det ærede Medlems (*N. Neergaard*) Medarbejderskab ved disse Lovforslags Frem sættelse, men jeg haaber nu at kunne regne med ham til disse Lovforslags Vedtagelse. Der er altsaa ingen politisk Konstellation i dette. Jeg forstod ikke ganske det ærede Medlem, fordi han egentlig, som det forekom mig, ikke ønskede, at der skulde være en saadan Konstellation, i hvilken det ærede Medlem fra Næstved og jeg eller overhovedet Partiet Venstre og det radikale Venstre skulde nærme sig hinanden. Dog forekom det mig, at det ærede Medlem fra Næstved senere sagde, at han havde egentlig tænkt sig, at der kun blev 3 Partier her i Landet, og derved maa jeg tro, at det ene var det, hvor det ærede Medlem fra Æbeltoft og jeg skulde være sammen. Hvis det er det ærede Medlems Ønske, maatte han tage det med stor Ro, hvis det ærede Medlem fra Æbeltoft og jeg allerede havde arbejdet sammen paa disse Lovforslag.

Jeg vender tilbage til disse Lovforslag og siger, at naar jeg har fremsat dem af indirekte Art, er det af Nødvendighed, og naar det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (*Sigvald Olsen*) spørger mig om dette, maa jeg altsaa svare ham: Den haarde Nødvendighed, det, Latinerne kalder *dura necessitas*, har gjort, at jeg maatte fremsætte dem. Jeg har i det længste været imod at bebyrde Befolkningen med indirekte Afgifter. Jeg har troet at kunne undgaa det — det samme kan jeg sige til det ærede Medlem fra Frederiksberg (*Ellinger*) —, det er Grunden til min Tøven her. Der var ingen Grund til at bebyrde Befolkningen med den Art Afgifter, saa længe man ikke behøvede det. Men i det Øjeblik, det bliver nødvendigt, maa man komme med saadanne Lovforslag, og jeg anser det baade for finansielt og politisk nødvendigt nu at gøre det. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds gav mig nu Anvisning paa, at jeg maaske kunde have faaet de Indtægter ad anden Vej, nemlig ved en Forhøjelse af Arveafgiften. Hvad den angaar, vil jeg sige, at det er en af de langsomst virkende Afgifter, vi har. Et saadant Forslag om Arveafgiftens Forhøjelse har jeg for øvrigt en Gang fremsat og faaet vedtaget. Ved Loven af 10. Maj 1915 blev de 4 højeste Sætter ved de 4 Afdelinger i Loven af 1908 om Arveafgifter forhøjet fra 3 pCt., 6 pCt., 9 pCt. og 12 pCt. til henholdsvis